

MÚLT-REPREZENTÁCIÓ, NARRÁCIÓ, IDENTITÁS A KORTÁRS SZERB FILMBEN

Szerző: **TERNOVÁ CZ Dániel**, PhD hallgató

Témavezető: **Dr. VIRÁ G Zoltán**, egyetemi docens,

Intézmény: Szegedi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar, Irodalomtudományi Doktori Iskola, Szeged

A dolgozat a közelmúlt eseményeiről való történetalkotás narratív eszköztárával foglalkozik. A 90-es évek közepétől számított szerb kinematográfiában a múlt-reprezentáció olyan képi elbeszéléstechnika felől közelíthető meg, ami a posztmodern történetíráásra vezethető vissza. Többek között az önreflexivitás, a plurális nézőpont, a parodisztikus és abszurd műltszemlélet, a totalizáció és a szintézis kizárása, a kreatív anakronizmus, valamint az emlékezés és a valóságmegismerés intermediális tapasztalata alkot egy a múlt és a jelen közötti ritmikus időben kirajzolódó társadalom- és nemzetképet.

A traumatikus esemény művészi feldolgozása mint a múlt performatív újrajátszása a jelenben a dokumentumszerűség és a fikcionalitás ellentétjét, valamint a valóságigény és az ideologikusság dichotómiáját narrativizálja. A valóságyszerűsége való törekvés (mint például a konkrét dokumentum fiktív történetbe való beágyazása), a nemzeti identitás és a kollektív emlékezet mitizálással, fantazmákkal közösen formált képi világa motivikus, formai és tartalmi szinten is elemzésre kerül.

Kulcsszavak: **szerb filmgyártás, vizuális narráció, reprezentáció, posztmodern történetírás**

REPRESENTATION OF THE PAST, NARRATION, IDENTITY IN THE CONTEMPORARY SERBIAN FILM

Author: **Dániel TERNOVÁ CZ**, PhD student

Supervisor: **Dr. Zoltán VIRÁ G**, associate professor

Institution: University of Szeged, Faculty of Arts, Doctoral School of Literature, Szeged

The objects of the research are the narrative instruments which are used in the description of recent events. We can approach the representation of the past of Serbian cinematography of the mid '90s with such visual narrative techniques that refer to postmodern historiography. This includes autoreflexivity, plural perspective, paradistic and absurd vision of the past, excluding totalisation and synthesis, creative anachronism and the intermedial experience of the interpretation of reality.

The artistic interpretation of the traumatic event as a past performative re-enactment in the present represents the opposite of the documentary approach and fictionality. The pursuit for a realistic way of presentation, national identity, and collective memory, including mythicizing is also part of the research.

Keywords: **Serbian cinematography, visual narration, representation, postmodern historiography**